

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ. Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bérlet
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknél kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger, Bécében: Haasenstein és Vogler, (Öttö Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Duke M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

17. szám.

BRASSÓ, Kedd, február 10-én.

I-ső évfolyam 1885.

Üdvözet.

Mily fönséges vagy, oh költészet!

Korunk materialisztikus áramlatai mindent elsodornak, az idealizmus harcát viv ezen halálos ellenségével, mely már-már diadalt is ül, győzelmet arat. A mely nemzet pedig lelkesülni tud még az idealizmusért, mely fölénybe helyezi az uralkodó ár daczára, az fényes bizonyosságát adta romlatlanságának.

Ilyen a magyar nemzet.

Alig hangzott el az öröm zaja Kolozsvárott, mely falai között üdvözölte a magyar irodalom legnagyobb élő alakját, egyik ragyogó napját, — mintha visszhangot adna, megújul Brassóban. Az öröm, miként ott, úgy itt is, az idealizmus győzelmének, a költészetnek szól.

A legkritikább művészeti jelenségek s legnagyobb zongoraművészek egyike, a ki őt újával hódította meg a magyar művészetnek az egész művelt Európát, a kinek művészete méltó bámulatra és csodálatra ragad pórt és királyokat, laikust és művészt egyaránt, kinek dalai feltűnést keltettek széles ez országban, kinek akkordjai a szív mélyéig hatnak, miként lyrája nemes szívilágát tárja elének: a magyar nemzet egyik legnagyobb művésze s nagynevű költője, gróf Zichy Géza városunkban van.

A művész jött el hozzánk, hogy nagy babérkoszoruját egy újabb levéllel gyarapítsa. A művész, a költő van közöttünk, ki elvonulva a politika zajos világától, zenéjében és dalában szerez tiszteletet a magyar zenészet- és költészetnek.

Benne Brassó város közönsége nemzeti-ségre való tekintet nélkül az idealizmus fensőségét, a művészet, a költészetet s ezek láng-lelkű képviselőjét üdvözi.

Légy üdvözölve költő-művész! Légy üdvözölve hazád legkeletibb határán, a délkeleti Kárpátok bércei között!

Isten hozott!!

Még egyszer.

A kulturegyletről szólunk. Az egy-letről, melynek kezdeményezése Erdély intelligens és intellektuális erőinek a hazafias teendő, a fajfentartási törekvések mezején első érítése. Bitangjába hagyott érdekeink, szupremáciánk oly sokszor vitássá tett volta s főleg a nemzetiségek abszorbeáló törekvései minden szónál hangosabban provokálták a kezdeményezést, mely a magyarság jogos állásfoglalásának jelszavát írja vala ki zászlajára. — Most valahára a testesülés útján áll az eszme. Tenni kell érte; sorompóba kell hívni a tetterőt, a hazafiságot, az áldozatkészséget és a vállvetett dolgozást.

Mi a cél?

Társadalmi uton terjeszteni a magyarság megismerhetésének eszközeit; faji sajátosságainkat előtérbe állítani, hogy ki barbárnak, műveletlennek, szilajnak hirdetett, győződjék meg tévelygéseiről; publikálni, megismertté tenni a magyar nemzet történelmét, mely dicső egy ezredév s tiszta minden elnyomástól, de annál gazdagabb az elnyomtatás keserű emlékeitől; éreztetni a különböző nemzetiségek egymásra utaltságát s annak útjában az első lépést magunknak megtenni; beteg eszméktől vemhes törekvések ellenében rámutatni a békés mult terére, melyet soha sem mi zavartunk fel, s a türelemre, melylyel nemzetiségünk, államiságunk annyiszor történt megtámadását elsíveltük s ma is elsíveljük; de egyuttal hirdetni is a jog és törvények és a százados történet nyújtotta elsőbbséghez való ragaszkodást.

Ezen eszmék azok, melyeknek befolyása alatt a Kolozsvárt székelendő központi egyesület felhívásait hazaszerte szétküldötte s melyeknek révén Brassóban is a fiók-egyesület létesítése érdekében a mozgalom megindul.

Nem fejezünk ki reményeket, nem szólunk kilátásokról, — biztosan tudjuk, hogy Brassó város és vármegye magyar eleme megalakítandja a közművelődési fiók-egyesületet.

A cél elérése végett az előleges értekezlet által kiküldött három tagu bizottság a napokban szét fogja küldeni úgy Brassóban, mint annak vidékén az aláírási ivateket, s pár hét alatt az eszme terjesztése s delegátusok választása végett népgyűlést hívand egybe.

Aláírási ivateket, hogy már jó előre minél több tag részvételéről biztosítsa az alakítandó egyesületet; népgyűlést, hogy az eszmét minél szélesebb körben nyilvánosan megbeszélje, terjeszse s a publikumban a szunyadó tetterőt és részvételt felbuzdulásra bírja.

Az egyesület csak úgy lesz életerős, csak úgy lehet célterhető, ha mindnyájan felkaroljuk azt. Egyik befolyásával, másik filléreivel, harmadik tényleges közreműködésével s főleg mindnyájan egy akarattal s azon szigorú meggyőződéssel, hogy a jövődönnek munkálkodván, kicsinyes visszahúzással a keletkező egyesület már létesülésében lehetlenné tehetnők.

A ki az eszme életrevalóságában bizik; a ki az egyesület céljával megbarátkozott, és a ki bármi csekély hatáskörében befolyásával az eszmének hasznos szolgálatot tehet: sorakozzék! írja alá az ivet, legyen tagja az egyesületnek, vegyen részt a nemsokára egybehívandó népgyűlésen s járuljon hozzá a megalakuláshoz, hogy így törekvéseinket minél hamarabb siker koronázhassa.

Irva lévén: Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül.

Sajgó.

Magyar államjavarok eladása. A bécsi »Pol. Corr.« budapesti értesítése szerint a 634.700 kataszteri holdat kitevő államjóságokból mindössze csak 231 ezer hold fog 35 millió forint becsértékben eladatni. Az államjavarok többi része nem fog eladatni, mert úgy jelenleg, mint a jövőben is kincstári és közgazdasági célokra van szánva.

A zágrábi exkommunikáció vége. A Krnsjavi-ügyben váratlan, meglepő fordulat állott be. Smetisko, az érseki papnövelde rektora, ugyanis a papnövelde összes előjárósága kíséretében 6-án megjelent Mihailovics érsek előtt s könyves szemekkel előadta, hogy mindaz, mit Krnsjavi állítólagos exkommunikációjáról beszélt, galád rágalom és légből merített hazugság. Minthogy ő, Smetisko, azonban úgy látja, hogy az érsek inkább hajlandó hinni Krnsjavinak, ezennel a rektorságról lemond. E visszavonulás a kormány célutadatos eljárásának tulajdonítandó, az ügy maga azonban ezzel még nincs befejezve.

Országgyűlés.

Pénteken a budgettörvény megszavazását igen érdekes vita előzte meg, melyben minden párt részt vett. Első szónok az előadó után Gullner Gyula volt, aki tartalmas beszédben fejtette ki, hogy miért nem sza-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Zichy Géza grófhhoz.

Nem, mint ősid, véres karddal, —
Hódítasz Te édes dallal!
Millió szív, millió lélek
Áhitattal hódol Néked.

Lantod szabadságot zengett,
Nem tavaszt csupán s szerelmet.
Lovagdalnoki szívedben
Az erény eszméje serken.

S áldott szíved meleg napja
Mind kiárad az egy karba:
Az az öt ujj, az a balkar
Hány könyvet törült egyhamar!

Nem kapsz kincsek csillogásán,
Mint a többi önző bálvány;
A Te műzsád Szent Erzsébet:
Rózsát, tápot nyújt szegénynek!

Dalnokai ama kornak
Szűzies lelkedbe forrtak:
Lovagköltő! hogy is zengsz Te
Hódítólag világszerte!

S fényzőn, mi Rád leárad,
Felderíti bús hazádat. . .
Volna sok ily hálás fia, —
Nem roskadna éjbe, sirba!

Gróf Zichy Géza.

— 1840. július 22. —

Sajátos tüneményekben nyilvánul gyakran a természet nagyszerűsége. mintha az egyik oldalon gyakran csak azért fukarkodnék, hogy kincseit a másik oldalon annál pazarabban osztogathassa.

Maga azon férfi, kinek neve e sorok élén áll, a legsajátosabb, de egyszersmind a legkritikább jelenségek egyike. Egy végzetes csapással, nagy szerencsétlenséggel állott útjába a természet s mig ez által elvágta pályája fonálát, dűsan, pazarul kárpótolta őt más oldalon, megáldva oly adománnyal, melylyel a még fiatal művésznek sikerült egész Európát meghódítani.

Gróf Zichy Géza korunk egyik legjelesebb s leghíresebb zenésze s habár jobb karjától megfosztotta őt egy véletlen baleset, mindazonáltal ő a legbámulatra méltóbb s legkitűnőbb zongoraművészek egyike. — A nagy művész régi, híres magyar mágna család ivadéka, született 1840. július 22-én Sztáran. — Gyermekek- és ifjúkorát a kék Duna mentén, Pozsonyban töltötte, ugyanitt végezve jogakadémiai tanulmányait is.

Még csak tizenöt éves ifju volt, midőn egy vadászaton ért baleset következtében elvesztette jobb karját. — A zenészet iránt már gyermekéveiben rendkívül előszeretettel viseltetett s most annál nehezebb lett volna, lemondani a zongoraművészet szülte élvezet és szenvedélyéről.

Az ifju grófnak ez nagy keservet okozott volna; nem találhatott kárpótlást semmiben s minden erejét, idejét jobbjának sikeres nélkülözésére használta fel, baljával, akarván legyőzni az óriási akadályokat. És

valóban, ez sikerült is neki. Rendkívüli, csaknem páratlan szorgalommal folytatta a nagy tehetséggel megáldott ifju jogi és zenészi tanulmányait, utóbbiakban Mayrberger pozsonyi karnagy tanítványa lévén. Majd áttéven lakását a fővárosba, tökéletesítette művészeti tanulmányait, mesteréül a nagy híru Volkmann Robertet választva a zeneszerzésben, mig a zongorajátszás művészetét Liszt Ferencztől sajátította el, a ki őt a nagy klasszikusokkal ismertette meg. Bal keze ekkor már csodálatot ébresztett a nagy mesterben s midőn végre nyilvános fellépésre szánta el magát a magyar fővárosban, oly sikert aratott, minőt művész vajmi ritkán.

Sajátos művészetének híre villámsebességgel terjedt el a művelt Európában s a művész indítatva érezte magát elfogadni bécsi, berlini, párisi s egyéb külföldi nagyvárosi körök meghívását. — Művészetét bámulta a világ.

Korunk legjelesebb zenekritikusa, Dr. Hanslick, gróf Zichy Géza játékának megbírálásában többek között ezeket mondja: »Gróf Zichy ép oly bámulatos, mint feltűnő tökéletességre tett szert. Őt újjal a tiz ujj rendes játékát csodálatra méltó módon érti utánózni. Játéka minden tekintetben bámulatos, mert szelid, szívreható s ugyanekkor összehasonlíthatatlan lelkese-destől és páratlan sikertől kísért.« — Zichy gróf több kitűnő zenedarab szerzője s e helyen különösen legutóbbi szerzeményét, — zongora-tanulmányok gyűjteménye — emeljük ki, melyek Liszt Ferencznek vannak ajánlva. — Mint nyilatkozik a zongora- király nagynevű tanítványáról, annak illusztrálásául álljanak itt e műről irt saját szavai: »Izlésők és stílusok igen jó, sőt nagyobb hatásnak, minél sok két- és négykezre irt

vazhatja meg a mostani kormánynak a bizalmat. Majd Andreánszky Gábor báró és Madarász József szóltak, amaz antiszemita és közgazdasági, ez elvi szempontból utasítva vissza a budget-törvényt.

Madarász József azzal, hogy az erkölcsök romlásának alapjául a politikai nézetek gyors változtatását állította oda, igen érdekes s szenzációt keltő nyilatkozatokat provokált a kormányelnök részéről.

A miniszterelnök előtt és után szóltak még: Ivánka Imre, Csanády Sándor. — Orbán Balázst az elnök rendre utasította, továbbá Ugron Gábor hévvel, s Helfy Ignác röviden arról, hogy a mai kormányt parlamentáris uton nem lehet megbuktatni.

Mindezekre Tisza Kálmán rövid végválasszal felelt, nagy hatást keltett azzal az enuncziációjával, hogy isten és emberek előtt elvállalja a felelősséget azokért, a miket tett.

A szavazás eredménye az lett, hogy a budget-törvény 229 szóval 140 ellen elfogadtatott. A horvátok is szavaztak.

Szombaton megújult a tavalyi vita a karczagi és jászberényi törvényszékek megszüntetéséről, a Szolnokon fölláttatandó új törvényszékekről és a járásbírók szaporításáról szóló törvényjavaslat fölött, a melyet a ház tavaly ugy általánosságban, mint részleteiben már elfogadott, de mely azután a harmadszori felolvasásnál elbukott, mert a kormánypárti képviselők csekély számmal jelentek meg. A vita nem vetett nagy hullámokat. Általánosságban hozzá szóltak: Matuska Péter előadó, Sárközy Aurél, Tóth Ernő, Orbán Balázs, Csanády Sándor és Pauler igazságügyminiszter. A 2-ik szakaszról, mely a karczagi és a jászberényi törvényszékek megszüntetéséről és a szolnoki törvényszék fölláttatásáról intézkedik, Hódossy Imre a szakasz kihagyását indítványozta. Az indítványt Sárközy Aurél és Apponyi Albert gróf támogatta. A ház azonban Pauler igazságügyminiszter felszólalása után a szakaszt 159 szavazattal 122 ellenében elfogadta.

Az ülés végén Csanády Sándor mulatságos interpellációt intézett a miniszterelnökhöz az iránt, hogy mikor fogja a miniszterelnök levenni a szögről odaakasztott elveit.

Gróf Zichy Géza nálunk.

A nagynevű művész s költő, gróf Zichy Géza f. hó 9-én a délutáni gyorsvonattal érkezett városunkba. Fogadására nagyszámu közönség gyűlt már három órakor a pályaudvarba, kíváncsian várva a nagy vendéget. Testületileg jelent meg a magyar társalgó, a philharmonikai társulat, magyar dalegylet lobogóval s városunk minden nemzetiiségű tekintélyesebb férfiai.

A vonat 3 óra 45 perczkor érkezett a pályaudvarra, s midőn gróf Zichy a kocsiból kilépett, zajos éljenzéssel fogadta a nagy közönség. Ekkor elébe indultak a testületek, élükön Brennerberg polgármesterrel, a ki rövid szavakban üdvözölte a grófot, közvetlenül a magyar dalegylet zászlaja mellett, mire a nagy művész szép szavakban köszönetét fejezte ki.

Zajos éljenzés követte szavait, melynek csillapultával Zichy Géza gróf elfoglalta helyét a számára fentartott kocsi, balján a polgármesterrel. Ezzel azután megindult a menet. Elöl a brassai magyar dalegylet díszes zászlajával, utána az ünnepelt s ezt követőleg hetvenegy kocsi. Oly menet, minőt Brassó régen látott.

A »Nro. 1.« szalldába érve, a nagy művész rögtön a számára fentartott lakosztályokba vonult vele jött titkárával dr. Hoványi Gyula ural.

Alig helyezte azonban kényelembe magát, midőn első sorban a philharmonikai társulat tisztelt Maa-gér Károly elnök vezetése alatt, a kinek rövid szép beszédére a nemes gróf igen szép szavakban válaszolt s bemutatatta magának a küldöttség tagjait.

Ezt követte a magyar társalgó tisztelgése Lázár Gerő igazgatóval élén, kinek zamatos magyar beszédére a nagy művész látható meglepetéssel válaszolt s elfogadta Harmath Lajos meghívását a hangverseny után tartandó bankettre. Ezek után kényelembe helyezvén magát, ebédhez ült nagy vendégünk.

Esteli hat órakor látogatást tett a gróf Brennerberg polgármesterénél.

A magyar dalegylet fényesen tüntette ki magát ez alkalommal is. Este 9¹/₂ órakor gyönyörű szerez-náddal kedveskedett a magyar művészet ezen kiváló Maecenásának. A nagy számban összegyűlt közönség lelkes, szünni nem akaró éljenzéssel fogadta a művészt, midőn ez az ablaknál megjelent.

Ma fognak tisztelni a sajtó képviselői — mindhárom szerkesztő, — a magyar dalegylet és mások.

Örömmel konstatáljuk, hogy Brassó közönségének e fogadtatás csak díszére válhatik s reméljük is, hogy sikerülni fog a művésznak kellemessé tenni ittléte rövid perzeit.

Éljen gróf Zichy Géza!

A hosszufalusi faragó iskola ügyéhez.

— Levél a szerkesztőhez. —

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapjának 14. és 16-ik számaiban közzétett „Emlékirat” figyelemmel átolvasva, engedje meg, hogy arra pár szerény megjegyzést tehessek, a mennyiben az a hosszufalusi állami felső népiskolával összekötött műfaragó iskolával is foglalkozik.

A nemes grófnak ezen emlékiratban kifejtett intencióját minden honpolgár s legközelebb a brassóiak lelkük mélyéből kell, hogy üdvözöljék. Hogy kifejtett brassói műasztalos ipar maga után vonná a műlakatos köipar fellendülését: ez kétségtelen, miután ezek rokon iparok s egymást nem nélkülözhetik.

A mi minket megdöbbentett volt, mint szárnyaló hír, hogy a nemes gróf a hosszufalusi műfaragó tanmühelyet Brassóba akarná rögtön behozatni: erre az „Emlékiratban” nem talállok alapot. A nemes gróf csak azon ohajtásának ad kifejezést, hogy említett állami műfaragó tanmühely vagy műfaragászati iskola a brassói asztalos ipartestülettel szorosabb összeköttetésbe hozassék; de hogy miként lehetne a brassói asztalos ipartestület műhelyiségeivel gyakorlati összeköttetésbe hozni a hosszufalusi műfaragászati iskolát, ez iránt azt mondja a nemes gróf, hogy véleményét nem nyilváníthatja.

En batorokodom ebben a kérdésben véleményemet nyilvánítani.

Tisztázzuk a helyzetet!

A hosszufalusi állami felsőnép- és műfaragászati iskolák: iker testvérek s egymástól elválaszthatlanok. Hogy valaki műfaragó iskolai tanuló lehessen, előbb végeznie kell az elemi iskola 6 és a felsőnépiskola három osztályát. Csak is ezekben szerzi meg a tanuló azon előkészítő általános ismereteket, melyek őt a műfaragó iskolára képesítik. Ebben van megfajtvé,

hogy miért kerül ki a hosszufalusi áll. műfaragászati iskolából Kupcsay János tanító páratlan ügyekezete mellett, annyi jeles növendék.

De ha ez a két iskola egymástól elválaszthatatlan s a műfaragászati iskolának Brassóba való behozásánál szó sem lehet és nem is szükséges; épen a ns. gr. indoklása alapján szükséges lenne, hogy a brassói asztalos ipartestület a hosszufalusi műfaragó osztály végzett növendékeit igyekezze Brassóba hozni és nem engedni, hogy azok vissza térjenek az ekéhez vagy kívándoroljanak Romániába, a mint tényleg történik. Annak, hogy ilyenek történtek, nem a műfaragó iskola az oka s ez nem lehet indok az iskolának Brassóba való behozására; mert ha a végzett növendékeknek a brassói asztalos ipartársulat nem ad munkát, azok Brassóból is vissza fognának térni az ekéhez, vagy kívándorolnának Romániába. Nem az iskolára van szüksége a brassói asztalos ipartestületnek, hanem a faragó osztályokat végzett növendékekre, mivel mint a ns. gróf igen talpraesetten mondja — művésziesen kiképzett több munkás alkalmazása mellett a műasztaloság felvirágoztatása lehetségessé válnék.

Tehát nem a műfaragó osztályok növendékeit, mint a ns. gróf mondja, kell az asztalos ipartestületnek alkalmazni, hanem a végzett növendékeket kell állandó munkások gyanánt befogadni s így a végzett növendékek tennének szert, mint a ns.gróf is írja, nem csak állandó keresetmódra, hanem maga az asztalos-ság is egész más irányt, azaz lendületet venne. Általában jegyezzük meg, hogy iskolás tanuló még nem kenyérkereső, csak készül azzá lenni az iskolában. A műfaragó iskola behozásával a brassói asztalos ipartestület nem nyerne semmit, hanem igen is a végzett növendékekkel. Egyes életre való asztalosok Brassóban már régóta gyakorolják is, hogy a hosszufalusi műfaragó osztályokat végzett növendékeket műhelyeikben alkalmazzák. Most már csak arról lehet szó, hogy testületileg lépjen fel a brassói asztalos ipartársulat és ugy alkalmazza a végzett ifjakat.

Azt is jó lesz megjegyeznünk, hogy a hosszufalusi áll. műfaragászati iskolának nem egyedüli feladata asztalos iparcikkre képezni a növendékeket, míg az asztalos ipartársulat körében valóban azzá törpülne ez a nagyfontosságú intézmény. A nm. vall. és közokt. m. kir. miniszter ur gondoskodott már Brassó számára ilyen iskoláról, mely ugy látszik, a ns. gróf figyelmét kikerülte. A brassói áll. polgári fiuiskola asztalos, esztergályos és faragó tanmühellyel van összekötve. Ámde az előkészületnek itt is meg kell lenni. A tanuló előbb végez 4 elemi és 3 polgári fiuisk. osztályt és csak a negyedik évben fog az ipar tanulásához, azaz életének 14-ik évében, míg a hosszufalusi áll. műfaragó-iskolában csak 16 éves korában fogja meg a vésőt. Nem szükséges tehát az, hogy a brassói asztalos ipartársulat, mint a ns. gróf írja, székely fiukat vegyen föl tanulásra és külföldrő-hozasson a kor színvonalán álló rajzolókat. Birunk mi ilyenekkel ugy a brassói áll. polgári iskolánál, valamint Hosszufaluban is. A ns. gróf és a brassói asztalos ipartestület kitűnő szolgálatot tesznek az asztalos iparnak, ha figyelmüket, pártfogásukat a brassói áll. polgári iskolával összekötött asztalos

szerzemény. De egyszersmind oly nehezek, hogy csak a szerző maga művelheti azt a csodát, ezeket eljátszhatni.

Zichy Géza gróf a magyar művészvilág egyik irányadó tekintélye és a magyar nemzeti zenede elnöke.

Nincs művész széles e földrészen, kit annyi szív áldana, kiért annyi ima emelkednék az éghez, mint Zichy Géza gróf. — Évek óta művészete tisztán jótékony céloknak van szánva. — Hangversenyének jövedelme egész nagy vagyont képezne már, de ő e fillérekhez soha nem nyúlt, sőt még magánvagyonából hozzátett.

Ha Apollo és Euterpe környezik a művészt, ha fénynyel árasztják körül lánglelkű hívőket: megkoszoruzza őt virágjaival Crato s kezébe adja a lyrát, hogy zengjen dalt a magyarnak.

És valóban, istennők és múzsa vetekednek egymással. — Zichy Géza gróf nemcsak páratlan művész a maga nemében, de ő költő is, a kinek szíve visszautkröszódik dalaiban.

A lyra az ő mezeje, bár van nem egy méltó elismerésben részesült regénye és színműve is. — De a lyrában nagy ő, lyrai tehetségének érdeme, hogy a Kisfaludy társaság és egyéb irodalmi társulatok rendes tagja.

Két kötet lyrai költeményei közkézen forognak s valamint a billentyűk alól felhangzó hangok majd gyujtanak, majd szívhez szólnak s szívre hatnak: ugy dalai is a költő szívvilágát kedvesen tárják elénk.

A viszontlátás.

(Folytatás.)

Elofvastam; Irma vonásai voltak. Végig olvastam, bár szemem homályosulni kezdett. Eleget tudtam belőle: Irma nem szeretett! . . .

A fiatal orvos mély lélekzetet vón; beesett szemei könyekben usztak. Hiába igyekezett kitörő fájalmát rejteti; köny könyre potyogott arcán le végig rángatózó ajkaira. . . Oh, férfinak sirni nemde szegény? De mi adjon akkor a bűnt szívnék könnyebbülést!

Veronika részvevő, reszketeg hangon szólítá meg a csalódott ifjút:

— Lajos! bocsáss meg, hogy tiszta jellemedben csak egy perczig is kételkedtem. De jelen perczig azon hitben voltam, hogy Hektoral egyetértőleg csufot akartál velem üzni. Nem képzelhettem el, hogy Hektor iránt táplált érzelmeim oly lealázólag nyilvános-ág elé kerüljenek s gúny tárgyává téessenek. Még egyszer kérlek: bocsáss meg egy szenvedő szerencsétlen nőnek, kinek egy hibája volt: a tapasztalatlanság s a gyenge szívnek határozatlansága.

— És bocsáss meg, hogy indokolatlanul jegygyűrűdet visszaküldtem. Halálitéletmet irtam akkor sajátkezűleg alá, de szíved nyugalma. jövőd boldogsága követelte azt tőlem. Azon remény vizasztalt pótoltatlan veszteségem fölött, hogy Hektoral boldogabb leszesz, mint velem lettél volna, a rád erőszakolt férfi karján. Csak az fájt nekem oly végtelenül, hogy eljárásod lealacsonyított szemem s a világ előtt. A veszteség keservét fölülmuta a csalódás kinja.

Eléggé szenvedtem önhibáért. Vagy nem szenvedés-e egész életem? Nem fosztottam meg magamat mindentől, mi élvezet, örömet nyujtana? Magányos cselámban megjelen a nemfeledés réme s napról-napra felidézi korbácsolt lelkemben a sötét multat s minden-nap hatalmat vesz sanyargatott testemen egy irtóztos betegség: a szívgörcs, mely ellen buggó áhitat s forró ima hiába küzd. Oh, én élőhalott!

— Tudtam, sejtettem, hogy boldogtalan vagy velem együtt!

— Igen, nem volt más menhelyem. Hektor, alig hogy lemondta rólam, gunyos levelet intézett hozzám s szerencsét kívánt frigyünkre, melynek szétbomlását jól tudta. Pedig azt is tudhatta, tőle legzokobban esik a megvetés, kit imádvá szerettem, kit szeretnem végzettszerűleg kellett, a nélkül, hogy ellentállni képes lettem volna. Végzettszerűleg, mondom, mert családom minden női tagjainak szíve a Kendi-család férfiai által lett megcsalva, megtörve. Ez volt családom hagyományos átk. Nagyanyám egy Kendit szeretett reménytelenül, s szívgörcsnek lett áldozata, melyet megcsalt első szerelméből kapott. Anyámat Hektor atyja részéről nem viszonzott szerelem vezetett kényszerházasságra, s midőn engemet is e sors fenyegetett halálos ágán magához hívata szülöm s szívére mutatva, e szavakra fakadt: »Menj leányom a zárdába, hogy méhed ne szüljön a szerelemnek új áldozatot, a milyen az én megrepedt szívem s a tied.« . . . Most mindent tudsz; ítélj el, ha megérdemlem!

(Vége következik.)

esztorgályos és faragó-tanműhely felé irányozzák, másfelől a hosszufalusi műfaragó-iskola végzett növendékeit nem engedik Romániába kivándorolni, hanem itt Brassóban telepítik és nekik állandólag munkát adnak. Elég szép és hazafias ez a pálya a nélkül, hogy a hosszufalusi állami felsőnép- és műfaragó iskolát érintenék. Nemzeti misziója van annak az iker iskolának ott a szépre, jóra fogékony csángómagyarok között. A csángó fiuk vívták ki annak az iskolának Európa előtt az egri nevet, övék a munka, a küzdelem, övék az iskola, mert úgy akarta néhai b. Eötvös, övék legyen az elismerés koszorúja is.

Koós Ferencz.

Vidéki élet.

Nagy-Szeben, február 3 án.*)

— A nagyszebeni magyar polgári kör közgyűlése. —

A helyi »magyar polgári kör« a tagok nagy részvéte mellett f. hó 1-én tartotta idei közgyűlését, melyet Zágoni Gábor elnök következő beszéddel nyitott meg:

Tisztelt közgyűlés!

Halával adózunk istenünknek, hogy megengedte érnünk ifjú egyetünk első közgyűlését; önöknek pedig igen tisztelt uraim, őszinte köszönetemet nyilvánítom nemes buzgalmukért, melyet e pillanatban is tanusítani méltóztatnak, midőn egyetünk ügyeinek böles elhatározására ily diszes sorokban méltóztattak megjelenni.

Egyetünk lefolyt éve, nem csak azért fog korszakalkotó lenni majdani krónikánkban, hogy a megalakulás ez időre esik; — hanem főleg azért, — hogy diadalra emelkedett azon szép és örökigaz elv, miszerint az »egységben van az erő.«

Alig egy évvel ezelőtt itt, e szeretett hazában még mint idegenek mentünk el egymás mellett — szét-szórta — egyedekre szakadozva; — s habár mindnyájan fájón éreztük és komolyan tudtuk, hogy ezen vétkes közöny nem jó, mégis vajmi nehezen tudtuk magunkat öntudatos elhatározásra bírni, s ha a mindenható csodás szerencsénkben nem jelentkezik, bizony ma is csak még fájo busongás gyötri hazafiui keblünket, nem pedig komoly tanácskozás lelkesíti és édesíti életünket.

Az emberi alkotásokban minden kezdet megtalálja születése percében az ellenhatást, mely részint passiv, részint activ nyilvánul: nekünk is meg kelle küzdeni a keletkezés természetes nehézségein kívül — a baljóslatok fatalizmusával, melyek eleve is az igazságot látszatát mutaták, midőn éppen oly irányból jövő tartózkodásra találtunk, melyre legkevésbé számíthatánk — azonban önöknek igen tisztelt uraim, meg volt férfias bátorságuk a legnehezebbre — az első lépésre, — midőn egyetünket megalkottuk s nem riadtak vissza a jósolt kudarcz oly elkésztő szegénységétől, mert szilárdan meg voltak győződve, hogy ez által csakis erkölcsi ügynek szolgálnak, — mely indító okul egyedül a humanizmust ismeri, menten minden romboló önérdék, politikai és nemzetiségi velleitásoktól.

A lefolyt évvel, tisztelt uraim, büszke öntudattal tekinthetünk vissza alkotásunkra, mert habár nem volt kedvező a talaj; nem volt virányos az égaly, — mégis gondos — tapintatos ápolással alkotmányunk gyökeret vert és egyetünk biztosított létezése a kétkedőket is elismerésre bírta, — s habár egyetünk magasztos hivatása a közművelődés előmozdításában, — nagy tettekben nem is nyilvánult; mert az erkölcsi munka csak lassan termi meg arany gyümölcsét, azért mégis hatástalanul nem maradt, mert a mi főbb, kivitta közéletünkben az erkölcsi és társadalmi létezésünk jog címét, melyet idegen ajku polgártársaink sem késtek elismerni és konstatálni, — midőn egyetünk munkásai soraiba léptek s itt tőlünk testvéri szeretettel fogadtattak; mert ama magasztos eszmék: »mindenben és mindenkinek szabadság« hódító hatalma alatt, eltompul, — mindegyik külalak — a nyelvi különbség, s képződik ama nemes érdekegység, melyet megtörni nincsen emberi hatalom, s mely a gazdag és szegény, a polgár- és szellemi-munkás a magas és alsóbb társadalmi állás közötti fájdalom meglehetősen különbözeteket az erkölcsi tisztesség és becsületesség által törekszik kiegyenlíteni az erkölcsi és társadalmi-egyenlőség elvét, — mint hitünk alapfogalmát.

Ezen szent törekvésben legyünk egyek és rendithetlen kitartásban működők, — ha igen, — akkor nemzeti és humanistikus missiónkat becsülettel teljesítettük.

Ezen-elvek és irányt tartotta működésében szem előtt a választmány is, — hogy a lefolyt rövid csonka évben mennyire teljesítette nehéz hivatását, azt megítélni az igen tisztelt közgyűlés feladata leendő; szabadjon azonban a szerénytelenség vádjától menten kon-

statálnom, hogy a mennyit kényes helyi viszonyaink megengedtek, teljes erőnkől törekedtünk megtenni egyetünk javára, s az elért eredmény teljes megnyugvással szolgálhat a további biztos munkálkodás alapjául.

Egyetünk beléletének és a választmány működésének részletes leírása hivatásomon tulterjed, — ez iránt kimerítő adatokat a tisztelt közgyűlés a felolvasandó évi jelentésben találand, — szabadjon mindazonáltal egyes főbb momentumokról e helyen is megemlékezni.

Egyetünk megalakulását a már létező testvéregyletek örömmel fogadták nem csak erkölcsi, de anyagi támogatásait is nyilvánítva, — jelesen a magyar dalegylet egyszer, a magyar műkedvelő-eylet négy rendben rendezett egyetünk javára előadást, melyek mindanyiszor reményen felül sikerülve, tetemes összegekben szaporították egyetünk vagyonát, mely összegeket a választmány — szükséglete kelleg fedezve lévén, egy létesítendő alapul takarékpénztárilag helyezte el.

A helyi ugynevezett »Gewerbeverein« rendezett szak felolvasására egyetünket szíves volt meghívni, mely meghívást egyetünk örömmel fogadott.

Fogadják a nevezett eyletek elismerő hálás köszönetünket s azon ígéretünket, hogy mint egy és ugyanazon nemes cél törekvői a jóban, szépbén, és nemesben mindig fogunk találkozni és együttesen működni.

Főadatunkhoz mérten szak-felolvasásokat rendeztünk s ilyen tartatott kettő; első Haviar Lajos mérnök ur által az éppen városunkat elsősorban érdeklő vöröstoronyi vasuti csatlakozás kezdéséről, s ime lett is már e felolvasásnak annyi eredménye, — hogy ezen — fájdalom elaludt kérdés polgártársainkat újabbi fellépésre buzdítá, s maga a magas közlekedés ügyi kormány e kérdés megoldását foglalatosságai sorába tűzte; a második felolvasást szíves volt dr. Persz Adolf tanár ur tartani az új ipartörvényről tisztelt polgártársaink okulására és tanulmányozására; fogadják mindketten hálás köszönetünket, az első a távolban is.

Hogy e nemes és hálás téren egyetünk tovább nem működhetett, nem a választmányon mult, hanem azon körülményen, hogy a testvér magyar olvasó-eylet rendezni szokott évi felolvasási ciklusát megkezdette s így tanácsosnak látszott azon eylet nemes érdekét hasonló működésünkkel nem keresztezni.

(Vége következik.)

Gyermekek közbiztonsága.

Néhány sor, mely egyaránt érdeklé a szülőket, tanintézetek igazgatóságait és rendőrséget. — Mindhárom fontos faktor e tekintetben. De ne kerítsünk nagy feneket a dolognak.

A szász és magyar iskolák, s itt különösen a két gymnasium növendékei a fellegvári sétányt használják leginkább szabad idejükben, vagy ha itt nagy a közönség, akkor a postarétet.

A két iskola gyermekei itt rendszeren a leggyalázatosabb verekedéseket vizsik véghez s nem ritkaság, hogy a bicsak is használatba kerül. — A lefolyt év nyarán a kath. gymnasium egyik növendéke R. F. szurási sebeket kapott karján, anélkül, hogy ennek megtorlása iránt legkevésbé is történt volna. — Békés elintézés reményében elhallgattattott az eset.

E verekedések ismét megkezdődtek; szerdán, pénteken és vasárnapon délután valóságos háboru foly a fellegváron s legutóbbi szerdán is megtörtént, hogy két tanulón oly ütési sebek ejtettek, hogy az illetők képtelenek voltak egyedül hazamenni.

Nem ritka eset ilyenkor a katonaság közbelépése sem; sőt multkor az őrség szuronyt szegezve verte szét e rakoncátlanokokat s így kísérté a hegy lábáig. Mindazonáltal ez esetek hétről-hétre ismétlődnek.

Fel kell tehát tételoznünk, hogy sem az illető iskola igazgatóságok, sem a városkapitányság ezen kihágásokról tudomással nem bírnak; ellenkező esetben bizonyára kötelességüknek tartották volna, ezeknek elejét — akármi módon is — venni. Hisz megtörténhetik, hogy egy gyermeket félholtra verve hoznak haza a semmit sem sejtő szülőknél. — Kit terhel majd akkor a felelősség? . . . Minden nagyobb szerencsétlenségnek előrehajolando, felhívjuk ezennel az illető iskola-igazgatóságok s a városkapitányság szíves figyelmét ezen körülményre.

Jó lesz különösen fenn érintett napokon néhány rendőrből álló őrzőjáratot a fellegvárra s postarétre küldeni, — a kik azután a fővezér urakat megcsipve, az illetékes hatóságnak átadhatják. A t. igazgatóságok pedig igen nagy szolgálatot tehetnének a szülőknél, ha a főbűnösöket kikutatva, példásan szigorú büntetés által vennék elejét e veszélyes játéknak

A közönség köréből.)*

Brassó, 1885. február 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

Talán kissé együgyűnek fogok tetszeni kérdéssel, de azért mégis kérem, tegye közzé b. lapjában s legyen szíves felvilágosítással szolgálni.

A brassai ipar- és kereskedelmi-kamara segéd-titkári állásra hirdetett szám nélküli pályázatot. — A hirdetést ott láttam háromszor a német és román lap hirdetési rovatában, de a »Brassó«-ban nem, habár pályázótól feltétlen megköveteltetik a magyar nyelv teljes ismerete szóban és írásban.

Ez iránt szeretnék — mint érdekelt magyar kereskedő felvilágosítást nyerni. Hát egy magyarországi ipar- és kereskedelmi kamarának szabad ily ríktó módon mellőzni a város területén lévő magyar lapot s előtérbe vonni az idegen nemzetiségek lapjait?

Avagy szabad-e a pályázatra képesített magyarokat ily módon kijátszani? . . Másnak nem nevezhetem, mert ez csakugyan indirekt értesítés az esetleges magyar pályázó részére, hogy hiába is akar pályázni, számára ott nincs hely.

Midőn csak megjegyzem, hogy ez kereskedői körökben nagy mebotránkozást keltett s hogy mozgalom indult meg az ily mellőzések elleni panaszemelés ügyében — még pedig a kereskedelmi miniszternél, kérem ismételt b. felvilágosítását.

Egy magyar kereskedő.

Helyzetünk e kérdés tekintetében igen különös. A mit erre felelhetnénk, az csak annyi, hogy a kereskedelmi- és iparkamara csakugyan tüntetőleg mellőzte lapunkat, mint az itteni magyarság közlönyét. Azonban ezen mi nem csodálkozunk, ismerve azon szellemet, mely a kamarában uralkodik. Ha kereskedőink az ily tüntető ignorálás ellen csakugyan panaszt akarnak emelni, valóban jogosan is. — Ezzel kapcsolatban azonban helyén levőnek találjuk megjegyezni, hogy tudtunkkal egy emlékirat van készülöben, mely világos képet lesz hivatva nyújtani kereskedelmi kamaránk működéséről, illetőleg tétlenségéről és kérni fogja a minisztertől a kamara teljesen újjászervezését, mi iránt az út már egyengetve is van. — Mig legközelebb a kereskedelmi kamarával terjedelmesen és behatóan fogunk foglalkozni, szolgáljon ez a kérdés feletetül.

A szerkesztőség.

Irodalom.

A »Gondűző« 20. számának tartalma: »Az új főispán« regény Tolnai Lajostól; »Rózsaszirmok« költemény Vészi Ödöntől; »A végzet« regény Margitay Dezsőtől; »Egy rut leány története« tündérvjáték Balázs Sándortól (vége); »Székely támad, székely bánja« történeti regény P. Szathmáry Károlytól; »A gyöngyvirág« elbeszélés Léway Sándortól; »A gránátköves asszony«, Marlitt E. legujabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes. Ezeket követi a boríték érdekes tartalma, u. m. A magyar gazdasszony, vegyesek, talányok, talányfejtők és szerkesztői posta. A minden vasárnap megjelenő »Gondűző« előfizetési ára: negyedévre 1 frt. 50 kr., egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadó tulajdonoshoz küldendők Budapesten, VII., dobuteza 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitűnő lapra. Mutatványszám ingyen és bérmentve küldetik.

Helyi és vidéki hírek.

Elmaradt. A brassai rom. kath. bálról szóló hosszabb jelentésünk tér szűke miatt jövő számra maradt.

Temetés. Özv. Székely Lajosné, szül. Kovács Rozália hült tetemeit f. hó 8-án délután adták át az örök nyugalomnak. — Az ó-brassói ev. temetőben már három óraker diszes és nagy közönség gyűlt egybe, az elhunynak a végtisztességet megadandó. — A ravatal a halottas házban volt felállítva, igen szépen feldisítve, a koporsó koszorúkkal megrakva. Pontban négy óraker jelent meg Moór Gyula ev. magyar lelkész s egyikét mondotta azon kitűnő gyászbeszédnek, melyeket töle hallani megszoktunk. Csak a kő nem indult meg e szívreható beszédén. — Ezután megszólalt a zene, a koporsót a családi sirbolt elé vitték, ott a lelkész újból imát mondott s a koporsót lebecsátották. — Béke lengjen a ritka jó anya hamvai felett!

Elite-álarczos bál. A szerdán tartatni szándékolt elite-álarczos-bál az ugyanezkor tartandó jelmez-korcsolyabál miatt több oldalról nyilvánított óhaj folytán, esütőkre, február 12-ére halasztatott.

Vendég. A nagy-szebeni tankerület jeles főigazgatója, Elischer József, vasárnap városunkba érkezett és — mint értesülünk — nyolcz napot fog itt időzni.

Baleset. A köpeczi köszénbányában, a mint a csillékét megterhelés végett felhúzták, a sikló lánca

*)Mult számunkra elkésve érkezett.

Szerk.

elszakadt és a lezuhanó csillék három munkást agyonütött és négyet súlyosan megsebesített. A szerencsétlenség előidézése tárgyában megindítottak nyomozások.

Óriás ágyu. A woolwichi fegyvertárban most készülnek azon óriási ágyu próbájára, melyet annak idejében Elswickben készítettek s néhány nap múlva szállítják be a nevezett fegyvertárba. Az óriás ágyu 110 tonna nehézségű, szerkezetére nézve hátultöltő s 18 hüvelyk kaliberrel bír. Hossza 43 láb, 3 hüvelyk s hátulsó átmérője 5 láb 6 hüvelyk, mely azonban észrevehetlen hajlással torkánál már csak 28 hüvelyküvé szorul össze. Három ily óriási ágyut fognak készíteni s azokat a hadi tengerészet veszi át használatra.

Gyilkos asszony. Ötvenesen gróf Zselénszky Róbert uradalmi ispánját egy béres asszony késsel leszúrta. Az eset így történt: Véletlenül egy szalmakazal tüzet kapott s az ispán oltásra nógatta az embereket. E közben belépett az egyik béresházba s az ott talált béresasszonyt szintén sarkalta, hogy siessen az oltáshoz. A nő nem akart szót fogadni, makacszkodott s ebből szenvedélyes szóváltás lett. Nem tudni, az ispán tettelegességre vetemedett-e, elég az hozzá, hogy a nő felbőszült, kést ragadott s az ispán oldalába döfte. A férfi összerogyott s ott helyben meghalt. A nőt a zsandárok bevitték Aradra.

Szétépte a kutya. Borzasztó szerencsétlenség történt e hó 2-án Wiesbadenben, a mely újabb intő példa lehet arra, hogy vigyázzunk a kutyákra, s a szájkosár törvényt szigorral hajtsuk végre. A mondott napon Philippi udvari operaénekes neje és leánya a város területén kívül fekvő nyaraló kertjében sétáltak, midőn hirtelen egy kutya rontott a nőre. Leánya futásnak eredt, de a kutya utána szaladt és oly borzasztóan összemarczangolta, hogy életéhez kevés a remény. Philippiné is életveszélyben van. A borzasztó eset a legmélyebb részvétet keltette városszerte.

Kettős öngyilkosság vasuti kupében. Az iglauri kettős öngyilkossági esetre vonatkozólag írják, hogy a kupében, melyben két fiatal ember feküdt véreben, csak egy revolvért találtak s ebből három töltény volt kilőve. A meghalt öngyilkosokról nem tudhatván meg eddig semmit, a hatóság, részletes személyleírásaikat körözteti.

Szerk. postája: Bácsfalu. Mindenkor örömmel fogadunk ily irányú czikkeket. Tér szűke miatt csak jövőre.

Közigazdaság.

Szabályrendelet a halászati jog gyakorlását illetőleg Brassó megye területén.

1. §. A törvényes halászati jog tulajdonosa ezen jogot vagy személyesen, vagy meghatalmazottja által gyakorolja, vagy haszonbérbe adja. — Ha a törvényes halászati jog tulajdonosa egy község vagy testület, úgy köteles azt vagy nyilvános árverés útján haszonbérbe adni, vagy azt e célra rendelt halázmester által gyakoroltatni.

A halászati vizek haszonbéri ideje 12 évnél kevesebbire nem terjedhet.

2. §. Az egyes közsegek vagy testületekhez tartozó összefüggő halászati vizek egyes külön haszonbéri területekre nem oszthatók. — A halászati terület összefüggése fölött kérdésesü valamint minden más esetben szakértő meghallgatása után első fokban a szolgabíró, illetőleg polgármester, másod fokban a közigazgatási bizottság határoz.

3. §. Az egyes halászati területeknek összetartozandósága felett szakértő meghallgatása után az alispán határoz és teszi ezt közhirrre. — Ha a természet szerint összefüggő halászati terület két vagy több tulajdonosnak van birtokában, úgy kötelesek az egész területet mintegy haszonbérleti egészet árverezés alá bocsátani. — Az eredményezett haszonbéri összegből az egyes birtokosok saját halvizeik kiterjedéséhez képest tekintettel a közönséges vizállásra osztottnak. — Ha ezt illetőleg az egyes birtokosok közt kiegyezés nem sikerül, szakértők meghallgatása után felek között a 2. §-ban jelölt hatóságok határoznak.

4. §. A halak fogása, áruba bocsátása és vásárlása az ivási idő alatt általában tilos. — Az ivási idő a lazac és pisztráng fajtáknál október 15-től január végeig; az angolna (menyhal gadoáz) fajtáknál november 15-től egész január 15-éig, minden más halnál április 1-től egész június 15-éig, a rákoknál április 15-től egész május végeig terjed.

A halak fogását kivételképpen a mesterséges haltenyésztés — valamint tudományos vizsgálatok érdekében az ivás idejében is megengedheti a szolgabíró, illetőleg polgármester, — mind azon által e felől a jogosultnak egy engedély-levelet kiállítandó, melyet a halászok a halak fogásánál és szállításánál magokkal vinni és kívánatra előmutatni kötelesek. — A mesterséges haltenyésztésnél vagy tudományos vizsgálatok céljából szükségelt halak a használat után újból a szabad vagy zárt vizekbe kell hogy bocsátassanak. Nemkülönböztve szabad kivételképpen a szolgabírónak illetőleg polgármesternek megfelelő ellenőrzési rendszabály használat mellett azok eladására is engedélyt adni.

Ezen §-ban jelzett tilalom ideje alatt hálót, halszekerényeket, halkosarakat, csapdákat a vízbe helyezni tilos és ha már ilyenek azelőtt be lettek volna helyezve, a tilalom idejének bekövetkeztét megelőzőleg eltávolítandók vagy használaton kívüli állapotba hozandók.

5. §. A szolgabíró, illetőleg polgármester a halászatra jogosultnak vagy ennek kérésére halász személyzetének halászjegyet állít ki, melynek tartalmaznia kell eredetét és kiterjedését a jogosultságnak. Ezen, valamint a 10. §-ban jelzett halászati jegyek alakját az egész megye területére néz az alispán állapítja meg s hozzá köztudomásra. — A halászati- valamint a 4. §-ban említett engedély jegyek és a 10 §-ban érintett igazolványok úgy a nyilvános biztonsági közegek, valamint a halászati vizek felügyeletével megbízott halázmesterek erdő- és mezőőröknek felszólításukra elő-

mutatandók. — A halászásnál a halászati vagy engedéllyel bíró tulajdonosnak jelenlétében alkalmazott segédszemélyzettől nem igényeltetik külön igazolvány.

Halakat megbőditő szerek, ugymint robbanó szerek (dynamit), nem különben a természetes vagy mesterséges vízfolyásoknak teljes lecsapolása vagy elvezetése halászati célra tilos. — Ha ilyen vizeknek lecsapolása vagy elvezetése más célokra elkerülhetlen szükséges, úgy erről a helyi hatóságnak kellő időben jelentés teendő, ez azonban a halászatra jogosultat vagy megbízottját tartozik kellő időben hasonlóképpen értesíteni.

(Folytatása következik.)

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 február hó 10-én.

Római papírpénz á 20 frankos	8.65	vétel 8.70	eladás.
ezüstpénz á 20	8.72	8.78	
Napoleon d'or	9.75	9.77	
Török lira	11.02	11.05	
Orosz imperial	10.—	10.02	
Arany	5.70	5.74	
Orosz papírrubel	128.—	129.—	

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

Sz. 385 - 1884. végr.

Árverési hirdetmény.

Alírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bécsi cs. kir. kereskedelmi törvényszéknek 188,744-1884. sz. a. végrehajtást rendelő és a brassói tekintetes kir. járásbírósnak 8865/1884. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Steiner & Kollner bécsi cég javára Soós János aranyműves ellen 150 frt. tőke, ennek 1884. év november hó 1 napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 20 frt. 76 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal felül foglalt és 3065 frt 10 kr-ra becsült ingóságok u. m. ékszerek, gyöngyök, arany és ezüst, munkakészletek, valamint házbútorok és bolti szerelvények az 1881. évi 60. tcz. 120. §-a alapján mindazon végrehajtató és felülfoglaltató kielégítésére, kinek javára a foglalás ezen hirdetmény kibocsátásáig foganatosított, nyilvános árverés útján elfognak adatni.

Mely árverésnek a 36/1885 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén vagis Brassó klastom-utca 13 sz. alatt leendő eszközölésére 1885-ik évi február hó 12-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni, a netalan elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Brassó, 1885. évi január hó 26-án.

Borsos Zsigmond
kir. bírósági végrehajtó.

(31) 1-1

JASCHIK

zongora-raktára Brassóban,

főtér, lenszer 26, II. emelet, ajánlja a n. é. közönségnek legjobb és legfinomabb minőségű hangverseny, salon s mignonzongorák valamint pianínók új berendezett raktárát gyári árban. Készítésök fölötté csinos, fekete palizander- vagy diófából.

Az összes hangszerek Heitzmann és fia hírneves bécsi cs. k. udvari zongoragyárából valók. Választék tiz zongorából mindég raktáron. Árak 420 frttól 700 frtig.

Heitzmann féle zongorák kiváló tartósságuk mellett különösen nemes hangjuk, kellemes játékmód és a hang tartóssága által tűnnek ki. Minden tölem vásárolt zongoráért oly írásbeli kezesség adatik, hogy hat éven belül semminemű hiba elő nem fordulhat. Régi zongorák újakra becséréltetnek felülfizetés mellett.

Kiváló tisztelettel

7-10

Jaschik Gyula, karnagy.

(20a) Bár előitélet 3 5.

és gyanúsítások hátráltatják — de a valóban jó végre mégis utat tör. Hogy ez tény, bizonyítja a mindinkább növekedő kereslet a valódi horgony Pain-Expeller után. E régbevált házi-szer a legtöbb családnál mint hatékony bedörzsölési szer czuz, köszvény, tagszakgátásstb. ellen folyton kéznél tartatik és mindenki által, aki már használta hálából másoknak is ajánltatik. Aki ennek valóságáról önmagán tett használat után meg akar győződni, az csakis »Richter féle horgony Pain-Expeller« kérjen és hamisítványt meg ne vegyen. 40 és 70 kros árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van. **Richter F. Ad. és tsa., Bécs** — Főraktár Prágában az „arany oroszán“ gyógyszer-táiban, Niklasplatz 7.

A redoute termeiben.

MEGHIVÓ

az 1885. február 12-én — csőtörtőkön este tartandó zártkörű

ELITE-ÁLARCZOSBALRA.

Kezdeté este 8 órakor.

Belépti jegyek (darab 1 frt.) csakis az első elite-álarczosbálra kapott meghívók előmutatása mellett kaphatók László M. s L., Kovásznay és Keresztessy, Simay testvér uraknál és Beer J. unokaöccse butorkereskedésében, a hol karzati körszög-jegyek is kaphatók 1 frt. 50 krért. — A t. hölgyek s urak, kik ezen bált látogatni óhajtanak s az első izben vett meghívó birtokában nem volnának, kéretnek tisztelettel, sziveskednének czimüket alulirottal tudatni, hogy a meghívó rögtön elküldessék.

(31) 1-2

Kiváló tisztelettel

Laskai Adolf.

Ifjabb Duschoiu János

a színházépülettel szemben

ajánlja ujonnan felszerelt *fűszer, gyapot, viasz, stearin-gyertya, szappan, fáklya, petroleum és valódi angol portlandi cementből* álló nagy raktárát s a n. é. közönség szives látogatását kéri.

(33) 1-1

Alulirottak bátorzkodnak ezennel tisztelt, megrendelőik és a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

férfi-ruhaüzletüköt

Klastrom utca 11. szám

a legújabb divatu s legfinomabb bel- és külföldi őszi és téli szövetekkel a legdusabban felszerelték s ajánlják magukat mindennemű férfi ruhák gyors és lehető olcsó készítésére.

6—

kiváló tisztelettel

Schwarze A. és Bartha.